

BOEKAANKONDIGING.

John. B. Roberts: Surgery of deformities of the face, including cleft palate. 273 pag. 273 fig. f 6.60
William Wood & Co, New York 1912.

Reeds in 1597, zoo meldt het intressante inleidende historische overzicht, werden rhino- en cheiloplastische operaties verricht door Tagliacozzi in Bologne. Deze zijn echter, evenals de eeuwen geleden in Indië toegepaste methoden om verminkingen van den neus te herstellen, in het ver-
geetboek geraakt.

De plastische chirurgie herleefde in het midden van de 18^e eeuw en vond in het begin der 19^e eeuw meer en meer toepassing. Zij is vooral beoefend door chirurgen in Engelsch-Indië, waar het afsnijden van den neus tot de meest gebruikelijke lijfstraffen behoorde. Haar groote vlucht heeft zij eerst genomen sedert de volmaking van de methoden tot ver-
krijging van gevoelloosheid, tot beheersching van de bloeding en voorkoming van infectie tijdens de operatie.

Schrijver geeft een overzicht van de anatomie van het gelaat en vestigt daarbij de aandacht op den invloed van de ont-
wikkeling van het tandstelsel op den vorm van de mond en de onderste gelaatshelft. De spieren van deze streek zijn voor de mimiek van veel grooter belang dan die om de oogen; dit wordt door enkele plaatjes duidelijk aangetoond.

Daarna worden de bijzonderheden van de plastische ge-
laatschirurgie besproken, zooals de richting der huidplooiën, het verloop van de vertakkingen van de N. Trigeminus en N. Facialis, de middelen om bloeding te beheerschen, de wondbehandeling. Bij de bespreking van de wond-
hechting beveelt schrijver den intracutanen naad aan, waar-
bij slechts een of twee steekopeningen zichtbaar worden.

Hierop volgt een beschrijving van de algemeene indicaties en de methoden der plastiek, met vermelding van het materiaal dat daarvoor gebruikt wordt: huid, onderhuids bindweefsel, slijmvlies, spier, pees, zenuw, periost, been, klier.

In het meer bijzondere gedeelte behandelt schrijver ongeveer alle huidaandoeningen die voor chirurgische behandeling in aanmerking komen, als huidverkleuringen, fistels, fissuren, huidziekten, tumoren, aangeboren en verkregen misvormingen van den mond en de lippen. Een speciaal hoofdstuk is gewijd aan de hazenlip en andere faciale spleten, een dito aan het gespleten verhemelte. Schrijver vermoeit den lezer niet noodeloos door de opsomming van de talrijke operatieve methoden, die ten slotte slechts berusten op ondergeschikte wijzigingen van bepaalde hoofdmethoden, welke hij uitvoerig behandelt.

Hij acht het plicht alle gevallen van gespleten verhemelte langs operatieven weg tot genezing te brengen, zoodat voor obturatoren slechts in aanmerking komen die gevallen, waarbij de operatie geen succes heeft gehad. Wij kunnen het den chirurg dus niet ten kwade duiden, dat hij bij de obturatoren slechts kort blijft stilstaan, vooral niet, waar hij op verschillende plaatsen in zijn werk getuigt van grooten eerbied voor de verrichtingen der tandheelkundigen.

De helft van het bijzondere gedeelte is gewijd aan de misvormingen van het uitwendige oor, van den neus, de oogleden en den oogbol, waarvoor ook de lezers van dit tijdschrift zich ongetwijfeld zullen interesseeren.

Ik kan dit zeer vlot geschreven, zeer fraai gedrukte en geïllustreerde boek alleszins aanbevelen, niet omdat het zooveel nieuws biedt, maar omdat het den lezer een duidelijk inzicht geeft in de plastische chirurgie van het gelaat en hem in staat zal stellen de na 1914 verschenen publicaties op juiste waarde te schatten.

LOUIS FRANK.
